

ԼՍՆԳ ԺԱՆ «Ջրագրության ընթերցում»

ԱԼԻԲԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ԳՐՈՇԱԿՈՒԹՅԱՆ
ԾՈՎԱՅԻՆ ԿԱԽԱՐԴԻ ՃԵՌՆԱՐԿԸ

Հեղինակ՝ ZJC (2026)

ԼՍՆԳ ԺԱՆ «Ջրագրության ընթերցում» (Shuǐ Wén de Dú Fǎ)

Հեղինակ՝ ZJC (2026)

Ալիքագրության գուշակության ծովային կախարդի ձեռնարկը

Նախաբան. Ծովի առաջին դասը

Ծովը իր լուծությունը չի պահպանում չարությունից դրդված: Այն անվերջ խոսում է՝ մի լեզվով, որն ավելի հին է, քան մարդկային ցանկացած բառ, և գրված է աղի,

փրփուրի ու լույսի կորագծերով: Այս լեզուն՝ Լանգ ժանը (Lang Zhan), ոչ թե կող է, որը պետք է կոտրել, այլ գրագիտություն, որը պետք է վաստակել: Ալիքները Մոր շնչառությունն են. դրանք ընթերցելը նշանակում է զգալ Նրա զարկերակը:

Այս ձեռնարկը նրանց համար է, ովքեր կոչված են այդ գրագիտությանը: Սա թանգարանային նմուշ չէ, այլ կենդանի փոխանցում, որը հարմարեցված է «Չաո Վու Լու»-ի (Chao Wu Lu) պատառիկային տեքստերից, Ֆուչյանի ծովային կախարդների ավանդույթներից և աղաջրային «Ի»-ի (Salt-Water Yi) տիեզերագիտությունից:

Այն սկսվում է առաջին և ամենախորը քայլով. գնա դեպի ծով: Կանգնիր բոբիկ այնտեղ, որտեղ ջուրը հանդիպում է ցամաքին: Ասա նրան քո անունը: Նա սպասում է լսելու այն:

Լանգ ժանի արվեստը չի առաջարկում հաստատուն իմաստների հարմարավետություն: Այն առաջարկում է հարաբերություն մի հսկայական, խելացի և լիովին անտարբեր ներկայության հետ, որը քո սեփական հոգին արտացոլում է քեզ՝ սարսափելի հստակությամբ: Ապագան ծովի մասին ամենաքիչ հետաքրքրող բանն է: Խորքերն են այն, ինչ կարևոր է:

ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՊԱՏՎԵՐԸ. ՆԱԽԱԲԱՆ ՄԱԿԸՆԹԱՑՔԱՅԻՆ ԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Ֆուչժուուի կորսված ալիքաընթերցողի ձեռնարկի (մոտ 1788 թ.) նախաբանից, որը հայտնի է միայն մեկ ջրավնասված օրինակով Մակաոյի Ծովային Արխիվում, գալիս է այս նախազգուշացումը սկսնակի համար.

«Ցամաքաբնակը նայում է ծովին և տեսնում հարթ, մոխրագույն դատարկություն, ջրի վատնում: Նավաստին նայում է և տեսնում ճանապարհ,

որը նշված է քամու և հոսանքի նշաններով: Մակընթացության կախարդը
նայում է և տեսնում գրադարան: Լանգ Ժան սովորելը նշանակում է սովորել,
որ ծովը բան չէ, որը կարելի է կարդալ, այլ Էակ, որը քեզ է կարդում, մինչ դու
նրան ես կարդում: Դա գրույց է երկու խորությունների միջև: Մի սկսիր
հարցեր տալով: Սկսիր կանգնելով ափին լուսաբացին, բոքիկ, հարյուր օր:
Թող ծովը վարժվի քո ներկայությանը: Թող նա սովորի քո ստվերի համը:
Հարյուր օր հետո, եթե ափի թռչուններն այլևս չեն վախենում քո մոտեցումից,
և եթե ալիքները կարծես մի փոքր ավելի բարձր են հասնում քո ոտքերին, այն
ժամանակ կարող ես տալ քո առաջին հարցը: Ավելի շուտ՝ ոչ: Ծովը
գերիշխանուհի է, ոչ թե աղախին: Նրան չի հարցաքննի օտարը»:

ՄԱՍ ԱՌԱՋԻՆ. ԶՐԻ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Նախքան տեքստ կարդալը, պետք է հասկանաս դրա այբուբենը: Ծովի այբուբենը
բաղկացած չէ տառերից, այլ Ութ Նախնական Պատկերներից (Bā Làng Tǔn),
որոնք Մոր գեղագրության հիմնարար վրձնահարվածներն են: Այս պատկերները
լավագույնս ընթերցվում են լուսաբացին, երբ խավարի ու լույսի, ինի և յանի
սահմանն ամենաբարակն է, և ջրի ճշմարտությունն ամենատեսանելին:

ՈՒԹ ՆԱԽՆԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐԸ

Պրակտիկանտը պետք է սովորի զգալ այս պատկերները, ոչ միայն տեսնել
դրանք:

1. Վիշապի կողեր (龍骨浪, Lóng Gǔ Làng)

Տեսքը. Զուգահեռ, հավասարաչափ տարածված ալիքներ, որոնք շարժվում են մեկ, միասնական ուղղությամբ:

Իմաստը. Ներդաշնակություն: Անվտանգություն: Բարենպաստ պայմաններ: Տիեզերական շունչը կարգին է:

Ծովի շշուկը. «Օրը քոնն է: Նավարկիր հիմա»:

Զգուշացում. Եթե տեսնվում է կեսօրին, ազդարարում է անբնական հանգստություն մեծ փոփոխությունից առաջ: Քննիր լրությունը:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Այս պատկերն այդպես է անվանվել «Մարգարտե գետի նավատորմի արձանագրություններից» (մոտ 1801 թ.), որտեղ նկարագրվում է, թե ինչպես կախարդ Ի-Մինը մեկնաբանեց ալիքները ծովակալ Չինգ Շիհի համար Բոգի ճակատամարտից առաջ: «Ճակատամարտի նախորդ օրը ծովը քառս էր խաչաձև հոսանքներով և սպիտակ ջրով: Մարտի առավոտյան ալիքները հանգստացան երկար, հավասար կողերի մեջ, որոնք ձգվում էին դեպի Մարգարտե գետի գետաբերանը: Կարմիր Դրոշի մակընթացության կախարդը, ծեր Ի-Մինը, տեսավ դա և ասաց ծովակալ Չինգ Շիհին. "Վիշապը ձգում է իր կողերն այսօր: Նա ճանապարհ է բացում քեզ համար": Նավատորմը նավարկեց դեպի կարգավորված ալիքները և հաղթանակ տարավ: Ի-Մինը պարգևատրվեց խաչանական արծաթե դոլարով, որը կրում էր շղթայի վրա իր պարանոցին մինչև այն օրը, երբ նա մտավ ծով իննսուներկու տարեկանում՝ պնդելով, որ Վիշապների Թագավորը վերջապես կանչեց իր պարտքը»:

2. Ուրվականի ատամներ (鬼牙浪, Guǐ Yá Làng)

Տեսքը. Անհարթ, քառտիկ ալիքներ, որոնք հատվում և ջարդվում են միմյանց դեմ՝ ստեղծելով սուր, անկանոն գագաթներ:

Իմաստը. Դավաճանություն: Թաքնված վտանգ: Երկակի մտադրություններ:

Ծովի շշուկը. *«Նայիր քո ձախ ձեռքին: Ծովը տեսնում է այն, ինչ դու հրաժարվում ես տեսնել»:*

Նավապետի նշումը. Մի փնտրիր թշնամու նավատորմ, այլ լռություն քո սեփական անձնակազմում:

Գիտնականի սրտի պատվերը. *«Պենհուի ձկնորս-կախարդների ալմանախը»* (մոտ 1840 թ.) պատմում է, թե ինչպես մակընթացության ընթերցողը կանխատեսեց պարտքային հակամարտության լուծումը և վտանգները այս պատկերը դիտարկելուց հետո: *«Երեք նավակներ կռվում էին մի ձկնորսական տարածքի շուրջ: Առավոտյան ալիքները ցույց տվեցին Ուրվականի ատամները: Ընթերցողը ասաց. "Ձեր դաշնակիցը ձեզ կդավաճանի: Լուռն այն է, ով ոչինչ չի ասում": Եվ այդպես եղավ: Նավապետը, ով ամենաքիչն էր խոսում, գիշերը փախավ ուրիշի նավակով»:*

3. Մետաքսի բացում (展絲浪, Zhǎn Sī Làng)

Տեսքը. Երկար, սահուն, ալիքվող ալիքներ, որոնք ձգվում են մղոններով՝ առանց կոտրվելու:

Իմաստը. Հազվագյուտ և հզոր նշան թաքնված գանձի կամ անսպասելի, խորը հնարավորության մասին:

Ծովի շշուկը. «Նվերն արդեն ճանապարհին է»:

Գիտնականի սրտի պատկերը. Այս պատկերը կապված է «Տատիկ Ոստրեն» (մոտ 1793 թ.) պատմության հետ: «Տատիկ Ոստրեն միայնակ էր ապրում մի ժայռոտ կղզյակում, որտեղ ոչ ոք չէր կարող որևէ բան աճեցնել: Նա համարվում էր արշիպելագի ամենաաղքատ կինը: Մի առավոտ մի երիտասարդ ձկնորսուհի տեսավ Մետաքսի բացումը հորիզոնում և թիավարեց դեպի Տատիկ Ոստրենի կղզին՝ իմանալու դրա իմաստը: Ծեր կինն արդեն կանգնած էր ափին: "Գիտեմ", - ասաց նա: - "Ծովն ասաց ինձ": Նա մեկնեց ձեռքը և բացեց ափը: Նրա ափի մեջ միայնակ, կատարյալ մարգարիտ էր, մեծ ինչպես լորի ձուն, փայլում էր լույսով, որը կարծես գալիս էր խորքից: "Գտա այն իմ ոտքերի տակ տասը թուփ առաջ", - ասաց նա: - "Երեկ այստեղ չկար: Մակընթացությունը բերեց այն: Սա այն է, ինչի համար Մետաքսը բացվում էր": Տատիկ Ոստրեն այլևս արշիպելագի ամենաաղքատ կինը չէր, բայց նա մնաց իր կղզյակում, և երբ որևէ մեկը նավարկում էր նրա մոտ հարցով, նա մարգարիտը բարձրացնում էր լույսի դեմ և ասում. "Ծովը նույնպես ձեզ կտա այսպիսի բան, եթե սովորեք լսել"»:

4. Սպիտակ օձ (白蛇浪, Bái Shé Làng)

Տեսքը. Հաստ սպիտակ փրփուրի մեկ, ալիքվող գիծ, որը ձգվում է ալիքների երկայնքով՝ օձի նման:

Իմաստը. Տրանսֆորմացիա: Կյանքը փոխող նշանակալի իրադարձություն:

Ծովի շշուկը. *«Կարդա ուղղությունը: Դեպի ծով արտաքին աշխարհի համար, դեպի ցամաք ներքին պայքարի համար»:*

Գիտնականի սրտի պատվերը. Համաձայն *«Թափառական կախարդությունների համաժողովի»* (մոտ 1855 թ.), որը կազմվել է մի արժանազրկված դառսական միանձնուհու կողմից. *«Սպիտակ օձը ծովի Ուրոբորոսն է, օձը, որ ուտում է իր պոչը: Տեսնել այն նշանակում է իմանալ, որ մի կյանք ավարտվում է, և մյուսը սկսվում է: Հին մակընթացության կախարդներն ասում էին, որ Սպիտակ օձը ծննդաբերության ժամանակ մահացած կնոջ անհանգիստ հոգին է, և որ նրա փրփուրի գիծը պորտալարն է, որը հավերժ փնտրում է նոր ափ: Երբ նրա գլուխը ուղղված է դեպի ծով, նա փնտրում է իր կորցրած երեխային աշխարհում: Երբ այն ուղղված է դեպի ցամաք, նա փնտրում է իր կորցրած երեխային քո ներսում: Տեսնել Սպիտակ օձին նշանակում է ընտրվել որպես նոր ինքնության մանկաբարձուհի: Դա վախեցնող օրհնություն է, և այն պետք է ընդունել աղոյ և լռությամբ»:*

5. Ջարդված հայելի (破鏡浪, Pò Jìng Làng)

Տեսքը. Ալիք, որը բարձրանում և հանկարծակի ներս է փլվում՝ ստեղծելով շրջանաձև, աղավաղող ալիքներ:

Իմաստը. Պատրանք: Խաբկանք: Ինքնախաբեություն:

Ծովի շշուկը. *«Ծովը չի կարող ստիպել քեզ հեռանալ: Նա կարող է միայն ցույց տալ քեզ կոտրված ապակին»:*

Գիտնականի սրտի պատվերը. Այս պատկերն ամենասարսափելին է սիրուց տառապող նավաստիների համար: *«Լուսնե աչքերով կախարդի գրիմուարի»*

(մոտ 1820 թ.) մի ծանոթագրություն արձանագրում է այս զրույցը. «*Լողացող գյուղի մի կին հարցրեց մակընթացության ընթերցողին. "Իմ ամուսինը սիրուհի ունի Ամոյի նավահանգստում": Ընթերցողը դիտեց լուսաբացի ալիքները հիսուն շնչառության ընթացքում, տեսավ շրջանաձև, փլվող ալիքը՝ Ջարդված հայելին, և ասաց. "Նա երեքն ունի: Ծովը տեսնում է նրանց դեմքերը: Ցանկանում ես, որ նկարագրեմ դրանք": Կինը ոչինչ չասաց, բայց նրա լռությունը ոռնոց էր: Ընթերցողը ավելացրեց. "Ծովը տեսնում է նաև մարգարիտը, որը կգա քեզ մոտ, երբ թողնես նրան: Այն ավելի մեծ է, քան նրա ամբողջ ձկնորսական նավատորմը: Հայելին ջարդված է, բայց մարգարիտն իրական է": Կինը մտավ գյուղ, փաթեթավորեց իրերը և մինչև կեսօր անհետացավ: Ամուսինը վերադարձավ դատարկ խրճիթ, և երբ հարցրեց ընթերցողին, թե ինչ է պատահել, նա ասաց. "Ծովը մի գաղտնիք ասաց քո կնոջը: Ծովն ինձ չի ասում, որ քեզ ասեմ"»:*

6. Վիշապի դարպասներ (龍門浪, Lóng Mén Làng)

Տեսքը. Երկու մեծ, հզոր ալիք, որոնք բարձրանում են ձախ և աջ կողմերից՝ մեջտեղում թողնելով անհավանական հանգիստ ջրի նեղ ուղի:

Իմաստը. Փորձություն: Սահմանագիծ: Մարտահրավեր, որը պետք է հաղթահարել:

Ծովի շշուկը. «*Դարպասը բաց է: Թռի՛ր, կամ հետ դարձի՛ր*»:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Այս պատկերի առասպելական նշանակությունը նշված է «*Հարավարևելյան Վիշապների Թագավորների գրքում*» (մոտ 1783 թ.). «*Վիշապի դարպասը միակ պատկերն է, որը պահանջում է անհապաղ գործողություն, ոչ թե խորհրդածություն: Մակընթացության կախարդը, ով*

տեսնում է այն լուսաբացին, պետք է գործի մինչև կեսօր: Նա, ով տեսնում է այն մթնշաղին, պետք է գործի մինչև հաջորդ լուսաբացը: Լեզենդը պատմում է մի երիտասարդ կանտոնացի նավապետի մասին, առաջին կինը, ով իր անունով ղեկավարում էր ջոնկը, ով իր նավը մտցրեց նեղուցի բերանը, որտեղ սպասում էր Ցինի նավատորմը: Լուսաբացին նա տեսավ Վիշապի դարպասը բացված իր նավի առջև: Նրա առաջին նավապետը, մի ծերունի, ով նավարկել էր նրա հոր հետ, տեսավ նույն ալիքները և բացականչեց. "Դա ծուղակ է: Հանգիստ ջուրը ծանծաղուտ է": Նավապետը նայեց ալիքներին, ապա իր առաջին նավապետին: "Վիշապի դարպասը ծանծաղուտ չէ", - ասաց նա: - "Դա մարտահրավեր է": Նա ուղղորդեց անմիջապես դեպի հանգիստ ուղին: Ցինի նավերը, տեսնելով, որ նա մտնում է իրենց քարտեզներով անանցանելի նշված ծանծաղուտները, չհետևեցին նրան: Բայց նրա նավը անցավ առանց միջադեպի, և երբ նա հասավ բաց ծովին մյուս կողմում, գտավ քամի, որը տարավ նրան մինչև Մանիլա: Առաջին նավապետը հարցրեց, թե որտեղից գիտեր: "Ես չգիտեի", - ասաց նա: - "Ես վստահեցի ջրին, որ ինձ կպահի: Դարպասը խոստում չէ: Դա նյարդերի փորձություն է"»:

7. Խեղդվածի ձեռք (溺水浪, Nì Shǒu Làng)

Տեսքը. Մեկ ալիք, որը բարձրանում է մյուսներից աննորմալ բարձր և կտրուկ ու բռնի կերպով ներքև է քաշվում, կարծես խորքից ձեռք է բռնել այն:

Իմաստը. Ուղղակի միջամտություն ոգիների աշխարհից:

Ծովի շշուկը. «Կիմանաս, թե սա օգնող ձեռք է, թե՞ քարշ տվող ճանկ, քո արյան ջերմությամբ»:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Պենհուի ձկնորս-կախարդների արմանախից».
«Երբ հայտնվում է Խեղդվածի ձեռքը, ծեր կանայք ասում են, որ ուրվականը
հետաքրքրվել է քո հարցով: Սա ինքնին ոչ լավ է, ոչ վատ, բայց պահանջում է
անհապաղ և մասնավոր ծես: Պրակտիկանտը պետք է ծակի իր ձախ
մատնեմատը բրոնզե ասեղով — կամ բրոնզի բացակայության դեպքում, լողափի
վարդի փշով — և մի կաթիլ արյուն թողնի ծովի ալիքներին: Եթե հաջորդ ալիքը
արյունը հարթեցնի կատարյալ շրջանի մեջ, միջամտող ոգին նախնի է և
նշանակում է օգնել: Եթե արյունը ցրվի պատառոտված թելերի մեջ, ոգին
անծանոթ է, և նրա մոտիվները իրենն են: Եթե արյունը պարզապես անհետանա
առանց հետքի, պրակտիկանտը պետք է անհապաղ լքի ափը և երեք օր
չվերադառնա, որովհետև ոգին ավելի ուժեղ է, քան նա, և դեռ չի որոշել՝ ողորմած
լինի, թե ոչ»:

8. Լուռ մակընթացություն (默潮浪, Mò Cháo Làng)

Տեսքը. Ալիքներ, որոնք շարժվում են տեսանելի ուժով, բայց չեն արձակում ոչ մի
ձայն՝ բացարձակ լռություն:

Իմաստը. Ամենահազվագյուտ և ամենավտանգավոր պատկերը: Ծովն ինքը լռում
է՝ զգուշացնելով:

Ծովի շշուկը. «Ծովը լռում է, որովհետև ահաբեկված է: Դու նույնպես պետք է
լինես»:

Մակընթացության կախարդի պատասխանը. Անհապաղ և բացարձակ
պաշտպանական գործողություն: Միանգամից գործի դիր Երեք Թաքցումները —
Գաղտագողի Թալիսմանը, Խլացնող Թիավարը և Նավաստու Ստվերի
Պահապանը:

Գիտնականի սրտի պատկերը. Այս պատկերի ամենամանրամասն պատմությունը գալիս է «Ֆուջյանի ծովային ուրվականներին հանգստացնելու արձանագրությունից» (մոտ 1891 թ.), որը նկարագրում է 1809 թվականի ձմռան մի դեպք. «Վեց ձկնորսական ջոնկների նավատորմ անշարժացել էր Մեյժոնու կղզու ափի մոտ: Ծովը ծանր հոլերով շարժվում էր, բայց մարդիկ ոչինչ չէին լսում: Քամի չկար, ալիքների ձայն չկար, որորների ճիչ չկար: Կարծես աշխարհը բամբակով լցված լիներ: Ձկնորսներից մեկը, մի ծերունի, ով վերապրել էր 79-ի մեծ թայֆունը, սկսեց դողալ: "Լուռ մակընթացությունը մեզ վրա է", - շշջաց նա իր որդուն: - "Չպետք է խոսենք: Չպետք է շարժվենք: Պետք է լինենք մեռած մարդիկ մեռած ծովի վրա, մինչև ձայնը վերադառնա": Անձնակազմը ենթարկվեց: Նրանք պառկեցին տախտակամածին կարծես խեղդված: Երեք ժամ շարունակ լռությունը տևեց, և իրենց կիլի տակի խորքերում մի հսկայական, մութ կերպարանք դանդաղ անցավ, մի ստվեր, որը փակում էր խորքի կենսալուսավոր փայլը: Ոչ ձուկ: Ոչ կետ: Մի բան, որ բարձրացել էր մի տեղից, որտեղ լույսը երբեք չէր հասել: Երբ կերպարանքը վերջապես անցավ, և ալիքների ձայնը վերադարձավ մոնչոցով, ծերունին լաց եղավ թեթևացումից: "Ձայներ էր փնտրում", - ասաց նա: - "Այն որսում է ձայնով: Ծովը մեզ թաքցրեց միակ ձևով, որ կարող էր՝ խլելով մեր աղմուկը": Լուռ մակընթացությունը, հետևաբար, ծովի չարություն չէ, այլ ողորմություն: Ծովը պահում է իր շունչը, որպեսզի թաքցնի քեզ քեզ հետապնդող բանից»:

ՄԱՍ ԵՐԿՐՈՐԴ. ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ԱՎԵԼԻ ԽՈՐ ԱՐՎԵՍՏՆԵՐԸ

Ութ պատկերներին տիրապետելը առաջին քայլն է դեպի վարպետություն, երբ մեկը սովորում է կարդալ փրփուրի, աղի և ծովային արարածների վարքագծի մեջ գրված ամենանուրբ տեքստերը:

Գիտնականի սրտի պատկերը. «Մակընթացության դիտորդի բրեւիարիումը» (մոտ 1860 թ.) զգուշացնում է, որ թեև կինը կարող է սովորել «ոսկորները»

(պատկերները) մեկ տարում, նա իր կյանքի մնացած մասը կանցկացնի սովորելով «*միսն ու շունչը*» (խորը արվեստները), քանի որ ծովը չափազանց ընդարձակ տեքստ է ցանկացած հոգու համար, թեև ծովի գրադարանում անգրագետը մնում է իմաստուն:

1. Լանգ Ժանի պրակտիկան (հիմնարար ծես)

Ճիշտ ժամանակը. Լուսաբաց կամ մթնշաղ: Կեսօրը խորհուրդ չի տրվում. արևը հարթեցնում է ջուրը և անընթեռնելի դարձնում ծովի «*ձեռագիրը*»: Կեսգիշերը միայն հրատապ հարցերի համար է:

Դիրքը. Բոբիկ մակընթացության գծի վրա, որտեղ վերջին մակընթացության ամենաբարձր ալիքը դիպել է:

Հարցը. Ձևակերպիր քո հարցը լուռ և պարզ: Մի բան հարցրու: Ծովը մեկ բանի է պատասխանում:

Դիտարկումը. Դիտիր ալիքները հարյուր դանդաղ շնչառությունների ընթացքում: Պահպանիր փափուկ կենտրոնացում, «*ինչպես կնայես սիրեկանի դեմքին, ոչ թե ինչպես կնայես քարտեզին*»:

Մեկնաբանությունը. Հարյուր շնչառություններից հետո փակիր աչքերը: Առաջին պատկերը, որը հիշում ես, առաջնային պատասխանն է: Ծովը շատ բաներ է ցույց տալիս. այն, ինչ հիշում ես առանց ջանքերի, այն է, ինչ նա ուզում է, որ դու իմանաս:

Գրանցումը. Պահիր «Ալիքների Օրագիր»։ Գրիր պատկերը, ամսաթիվը, մակընթացության վիճակը, լուսնի փուլը և հարցը։ Ծովի պատասխանները ճշգրիտ են, բայց քո հիշողությունը՝ ոչ։

2. Խիսունջի պատյանի մեթոդը

Դրա համար անհրաժեշտ է պարուրաձև կտրվածքով խիսունջի պատյան, որը բավականաչափ մեծ է քո շշուկով ասված մտադրությունը պարունակելու համար։ Մտիր ծանծաղ ջուրը լուսաբացին կամ մթնշաղին։ Պատյանը ձեռքերիդ մեջ առ և քո կոնկրետ հարցը շնչիր նրա բացվածքի մեջ որպես մեղմ շշուկ, որը մշուշապատում է ներքին մարգարիտը։ Ընկղմիր պատյանը և ազատիր այն ծովին։ Ապա, կանգնիր և դիտիր ալիքները հարյուր շնչառության ընթացքում։ Առաջին պատկերը, որը հայտնվում է, ուղղակի պատասխանն է Ովկիանոս Մայրից։

Գիտնականի սրտի պատվերը. Սա ամենասիրված մեթոդն է Ավգուստյան Տկարուհիների կողմից, և ասվում է, որ օգտագործվող պատյանը պետք է լինի ծովի նվեր — մի պատյան, որը դատարկ է գտնվել ափին, երբեք չվերցված կենդանի արարածից։ «Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ձեռնարկը» (մոտ 1809 թ.) զգուշացնում է. «Վաճառականից գնված պատյանը կրում է վաճառականի ձայնը, ոչ թե ծովինը։ Կենդանի խիսունջից պոկված պատյանը կրում է մահվան անեծք։ Միայն մակընթացության կողմից ազատորեն նվիրված պատյանը կարող է լինել Սոր ձայնի իսկական անոթ»։

3. Փրփուրի նեկրոմանսիա (Pào Hún Fǎ)

Այս արվեստը խեղդվածների հետ հաղորդակցվելու համար է։ Հավաքիր ինը բուռ ամենամաքուր սպիտակ փրփուրը նոր կոտրվող ալիքի գագաթից։ Տարածիր այն սև մետաքսի քառակուսու վրա։ Թող նստի։ Եթե փրփուրը կծկվում է մեկ խիտ կենտրոնական կույտի մեջ, մեռածները հավանություն են տալիս քո հարցին և ներկա են օգնելու քեզ։ Եթե այն ցրվում է ազատորեն մետաքսի վրա, նրանց պատասխանը աղետի կանխագուշակում է — նավաբեկություն քո գործերում։

Գիտնականի սրտի պատվերը. *«Ծովահենական նեկրոմանտիկ ծեսերից»* (մոտ 1783 թ.). *«Փրփուրը խեղդվածների շունչն է։ Դա նրանց միակ մասն է, որը դեռ շփվում է օդի հետ։ Երբ հավաքում ես այն, արա դա մեղմորեն, ինչպես կհավաքես քնած երեխային։ Փրփուրը հիշում է այն թոքերը, որոնցից եկել է։ Խոսիր դրա հետ։ Ասա նրան քո անունը։ Ասա նրան այն մարդու անունը, ում փնտրում ես։ Եթե փրփուրը գիտի այդ անունը, այն կկաշի միասին, պատրաստ խոսելու։ Եթե չգիտի, այն կփախչի քո հպումից, և դու չպետք է հետապնդես այն։ Խեղդվածները հոգնած են։ Թող նրանք հանգստանան»։*

4. Աղի ճեղքվածքների գուշակություն (Yán Liè Zhān)

Քերել աղի կեղևները, որոնք ձևավորվել են նավի տախտակամածին կամ ծովային ցողով հագեցած ժայռի վրա։ Վառիր փոքր, տաք կրակ։ Նետիր աղը կրակի մեջ և դիտիր, թե ինչպես են բյուրեղները ճաքում։ Կայծակի նման պատառոտվող ճեղքերը բացահայտում են Վիշապների Թագավորի ակտիվ զայրույթը — երկնային նախագգուշացում քո ընթացիկ ուղղության դեմ։ Ցանցանման, միահյուսված ձևերի մեջ բաժանվող ճեղքերը զգուշացնում են մրցակցի ծուղակի մասին — ցանց, որը փակվում է քո շուրջը, տեղադրված մարդկային ձեռքերով։

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Ֆուջյանի ծովային օրհնությունների ձեռնարկից» (մոտ 1732 թ.). «Աղը, որը համբուրվել է ծովի կողմից և ապա չորացվել արևով, միակ աղն է, որը հարմար է այս գուշակության համար: Վաճառականի խանութի աղը մեռած աղ է: Այն չունի Սոր հիշողություն: Այն չի խոսի: Մակընթացության գծի աղը, սակայն, դեռ երագում է այն ալիքի մասին, որը թողել է այն այնտեղ: Երբ այն նետում ես կրակի մեջ, դու չես ոչնչացնում այն: Դու արթնացնում ես այն: Ծեղքը նրա ձայնն է: Ուշադիր լսիր: Վիշապների Թագավորի ձայնը մոնչոց է: Մրցակցի դավադրությունը շշուկ է: Երկուսն էլ կարելի է լսել աղի մեջ, եթե քո ականջը վարժեցված է»:

Գիտնականի սրտի պատվերը (հավելյալ). «Մակընթացության դիտորդի բրեւիարիումը» ավելացնում է. «Սկսնակը տեսնում է ալիքներ: Աշակերտը տեսնում է պատկերներ: Վարպետը տեսնում է մեկ, հոսող տեքստ: Վարպետուհին ընդհանրապես ոչինչ չի տեսնում — միայն ջուր, միայն Սոր մարմինը, շնչելով: Մի ձգտիր լինել վարպետուհի: Զգտիր լինել հավերժական աշակերտ, միշտ սովորող, միշտ մի փոքր շփոթված, միշտ երախտապարտ: Վարպետուհին, ով տեսել է ամեն ինչ, դադարել է նայել: Աշակերտը, ով դեռ շփոթված է, դեռ ուշադրություն է դարձնում: Ծովը նախընտրում է աշակերտին: Ծովը շնչում է չորս միլիարդ տարի: Նա նույնպես դեռ շփոթված է»:

ՄԱՍ ԵՐՐՈՐԴ. ԱԼԻՔԱՅԻՆ ԿԱԼԻԳՐԱՖՆԵՐԻ ԿՈՐՍՎԱԾ ԱՐՎԵՍԸ (LANG SHUFA)

Գրագիտությունը, վարպետի համար, դառնում է հեղինակություն: «Չառ Վու Լու»-ի 51-րդ թերթիկի մի հատված ակնարկում է մի կորած ավանդույթի մասին՝ Լանգ Շուֆան, կենդանի արվեստը, որից ծագել է Լանգ Ժանը: Պենհուում մի կին կարող էր խոսել իր քրոջ հետ Ֆուջյանի ափին՝ թիակի հարթ կողմով ջրի մակերեսին

հարվածելով. երեք հարված, դադար, երկու հարված: Հաղորդագրությունը կհասներ նրա ոտքերին ավելի քան հարյուր մղոն հեռավորությունից: Այս արվեստը պահանջում էր կյանքի տևողությամբ պրակտիկա և կապ երկու պրակտիկանտների միջև, որն ավելի մոտ էր, քան արյունը: Տեքստը չի կարող սովորեցնել այս կորած արվեստը: Բայց այն կարող է սովորեցնել քեզ առաջին հիմնարար վարժությունը Ջրի Խոսնակների նոր տոհմի համար:

Ալիք կանչելու վարժություն սկսնակների համար

Փնտրիր ջրի հանգիստ, պաշտպանված մարմին. մակընթացային ավազան կամ հանգիստ ծովածոց: Նստիր դրա կողքին և թող քո շնչառությունը դանդաղի, մինչև այն զգա մեղմ ալիքների ռիթմի նման: Գցիր մի փոքր, հարթ քար ավազանի կենտրոնը: Դիտիր, թե ինչպես են համակենտրոն ալիքները տարածվում դեպի դուրս — սա քո ձայնն է, որը նախաձեռնվել է մեկ գործողությամբ: Ապա, ասա մեկ բառ՝ ներծծված ուժեղ զգացումով — անուն, հարց, բանաստեղծության տող — լուռ քո մտքում: Գցիր քարը նորից: Արդյոք ալիքները փոխվեց: Կատարիր այս վարժությունը ամեն օր մեկ լուսնի պտույտի ընթացքում: Արձանագրիր քո դիտարկումները: Ծովը, ինչպես նշել է Կազմողը, բավականաչափ մեծ է ձայները կրելու համար: Նա բավականաչափ ծեր է հիշելու, թե ինչպես: Նա միայն սպասում է, որ ինչ-որ մեկը սովորի:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Չառ Վու Լու»-ի Կազմողը ավարտում է Ալիքային Կալիգրաֆների իր պատմությունը անձնական նշումով, որը ամբողջ տեքստի մի քանի վայրերից է, որտեղ նրա ձայնը ճեղքում է ծիսական ֆորմալիզմը.

«Ես փորձել եմ քարի և մակընթացային ավազանի վարժությունը: Ես արել եմ այն մեկ լուսնի պտույտի ընթացքում, և երկրորդի, և երրորդի:

Ես չգիտեմ, արդյոք ալիքները փոխվում են: Ես չեմ կարող տարբերել, թե արդյոք փոփոխությունը, որը ես տեսնում եմ, ջրի մեջ է, թե իմ սեփական աչքի, իմ սեփական հույսի մեջ: Բայց ես կշարունակեմ: Ոչ թե որովհետև հավատում եմ, որ կսովորեմ խոսել մի քրոջ հետ ծովի մյուս կողմում: Ես քույր չունեմ: Բայց որովհետև պրակտիկան ինձ այլ բան է սովորեցրել: Այն սովորեցրել է ինձ դիտել ջուրն այնքան մեծ ուշադրությամբ, որ ջրի և իմ միջև սահմանը սկսել է զգալ բարակ, ծակոտկեն, ժամանակավոր: Ես սկսում եմ հավատալ, որ Ծովային Կախարդը, ով հասնում է Ալիքային Կալիգրաֆների կորած արվեստին, չի խոսում ջրի հետ: Նա խոսում է որպես ջուր: Նա միաժամանակ քարն է, և ալիքը, և ավիր: Դա այն արվեստն է, որը ես փնտրում եմ: Դա այն արվեստն է, որը ես հավատում եմ, որ հնարավոր է: Ես ներառում եմ այս պատմությունը, որպեսզի ապագա սերունդները իմանան, որ այն մի ժամանակ հնարավոր էր և կարող է նորից հնարավոր լինել, և որ այդ հնարավորության ճանապարհը սկսվում է մեկ փոքր, հարթ քարից, որը զգվում է մակերևացային ավազանի մեջ լուսաբացին»:

Վարժության լրացուցիչ նշում

Այս վարժությունը կատարելիս կարող ես նկատել, որ առաջին օրերին ոչինչ չի փոխվում: Շարունակիր: Երեսուներորդ օրը կարող ես զգալ, որ քարի անկման և ալիքների միջև կապը սկսում է խտանալ: Վաթսուներորդ օրը կարող ես կասկածել, որ ալիքները քեզ են պատասխանում: Իննսուներորդ օրը դու այլևս կասկած չես ունենա: Ծովը հիշում է: Ծովը սպասում է: Եվ ամենակարևորը. այս վարժությունը սովորեցնում է ոչ թե խոսել, այլ լինել ջուրը: Դա է իսկական նվերը:

ՄԱՍ ՉՈՐՐՈՐԴ. ՆԵՐՔԻՆ ՄԱԿԸՆԹԱՑՈՒԹՅՈՒՆ — ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ ԳՈՒՇԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Արտաքին ծովը ներքին ծովի հայելին է: Մակընթացության Կախարդը, ով յուրացրել է արտաքին ալիքների ընթերցումը, պետք է նաև սովորի կարդալ այն ալիքները, որոնք բարձրանում և իջնում են իր սեփական Ցիի Ովկիանոսում՝ ստորին դանտիենում, որը գտնվում է երեք մատնաչափ պորտից ներքև: Սա Լանգ ժանի ներքին պրակտիկան է, և այն համարվում է կամուրջ մեկնաբանական և ստեղծագործական արվեստների միջև: Նախքան մեկը կարող է գրել ջրի վրա, նա պետք է կարողանա զգալ ջուրը, որը գրում է իր ներսում:

Գիտնականի արտի պատվերը. *«Մակընթացային մարմնի ներքին գրքից»* (մոտ 1820 թ.), մի պատառիկային տեքստ, որը վերագրվում է Ավգուստյան Տկարուհիներին. *«Ցամաքաբնակի սիսալն է հավատալ, որ մարմինն ավարտվում է մաշկով: Մակընթացության Կախարդը գիտի, որ մարմինը ովկիանոս է, և մաշկը միայն նրա ափն է: Ներքին մակընթացությունները ոչ պակաս իրական են, քան արտաքինները: Դրանք բարձրանում և իջնում են լուսնի հետ: Դրանք պղտորվում են փոթորկով: Դրանք պահում են հին վշտերի խորտակված նավերը և հին ուրախությունների մարգարիտները: Լանգ ժան սովորելը նշանակում է դառնալ երկու ծովերի քարտեզագիր, և մեկի քարտեզը մյուսի բացատրությունն է»:*

Ներքին ալիքների ընթերցման պրակտիկան

Ճիշտ ժամանակը. Մակընթացության փոփոխության պահին, երբ արտաքին ծովը դադար է առնում տեղատվության և հոսքի միջև: Այդ պահին ներքին ծովը նույնպես դադար է առնում, և նրա խորքերը տեսանելի են դառնում:

Դիրքը. Նստած մեղիտացիա, նախընտրելի է դեմքով դեպի ծովը: Եթե ծովից հեռու ես, դարձիր դեպի արևմուտք, Թագուհի Մոր սարի ուղղությունը:

Զոնդավորումը. Ուշադրությունդ բեր Տիի Ովկիանոսին: Մի պատկերացրու: Պարզապես զգա: Ներսիդ ծովը հանգիստ է, թե՛ պղտորված: Կան արդյոք անհանգստության խաչաձև հոսանքներ, որոնք քաշում են քո կամքի գերակշռող քամուն հակառակ: Բարձրանում է արդյոք ուրվական մակընթացություն ինչ-որ խոր, չընդունված վշտից:

Ութ ներքին պատկերները. Նույն ութ պատկերները, որոնք հայտնվում են արտաքին ծովում, կարող են դրսևորվել ներքին ծովում: Կայուն, ռիթմիկ էներգիայի հոսքի զգացումը, որն անարգել է հոսում, ներքին Վիշապի Կողերն են: Անհարթ, անհանգիստ պղտորումը ներքին Ուրվականի Ատամներն են: Հանկարծակի, խոր լռությունը, որը կարծես ընդլայնվում է քո ներսում, ներքին Վիշապի Դարպասն է: Սովորիր անվանել այս ներքին պատկերները այնպես, ինչպես կանվանեիր արտաքինները:

Գրանցումը. Քո «Ալիքների Օրագրում», քո արտաքին դիտարկումների կողքին, գրանցիր քո ներքին զոնդավորումները: Ժամանակի ընթացքում կտեսնես, որ երկու ծովերը միասին են բարձրանում և իջնում: Սա Մոր մարմնի ապացույցն է. մակընթացությունը, որը շարժում է ովկիանոսը, այն մակընթացությունն է, որը շարժում է քո արյունը:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Այս պրակտիկան ակնարկվում է «Չառ Վու Լու»-ի «Թույլ Ջրի Մեղիտացիա» հրահանգներում, բայց ավելի ուղղակի պատմություն է հայտնվում մի անանուն Մակընթացության Կախարդի բանավոր վկայության մեջ, որը գրանցվել է «Թայվանական ծովահենական կախարդանքների» ժողովածուում (1833 թ.):

«Իմ տատիկը, ով վերջին ընթերցողն էր մեր գյուղում մինչ ճապոնացիների գալը, հաճախ ասում էր. "Ես ոչ միայն նայում եմ ալիքներին: Ես նախ զգում եմ դրանք: Կանգնում եմ ափին, և իմ որովայնի ջուրը բարձրանում է հանդիպելու իմ ոտքերի ջրին: Երբ նրանք հավում են, ես գիտեմ, թե ինչ է պատրաստվում ասել ծովը, նախքան նա ասի: Դա կախարդանք չէ: Դա պարզապես ուշադրություն դարձնելն է երկու բանի միաժամանակ վաթսուն տարի: Յուրաքանչյուր ոք կարող է դա անել, եթե սկսի բավական երիտասարդ և երբեք չդադարի": Նա սկսել է հինգ տարեկանում: Նա մահացել է ինսուլնմենտ տարեկանում: Նա երբեք չի դադարել»:

Լրացուցիչ վարժություն. Ներքին և արտաքին մակընթացությունների համաժամացում

Այն բանից հետո, երբ մեկ ամիս շարունակ առանձին կատարես արտաքին և ներքին ընթերցումները, փորձիր հետևյալը.

Կանգնիր ափին լուսաբացին, բոբիկ: Փակիր աչքերը: Զգա քո ներքին Ցիի Ովկիանոսը: Նկատիր նրա վիճակը (հանգիստ, պղտորված, ալեկոծ, լռող): Այնուհետև բացիր աչքերը և նայիր արտաքին ծովին: Համեմատիր: Ժամանակի ընթացքում կնկատես, որ երկու վիճակները միշտ նույնն են: Երբ ներքին ծովդ հանգիստ է, արտաքին ծովը ցույց կտա Վիշապի Կողեր կամ Մետաքսի Բացում: Երբ ներքին ծովդ պղտորված է, արտաքինը ցույց կտա Ուրվականի Ատամներ կամ Զարդված Հայելի: Սա չէ, որ ծովը կարդում է քո միտքը: Սա է, որ դու և ծովը նույն մարմնի մասեր եք: Երբ այս ճշմարտությունն իրականում զգաս, այլ ոչ միայն հասկանաս, դու կանցնես սահմանագիծը աշակերտությունից դեպի վարպետության առաջին աստիճան:

Գիտնականի սրտի պատվերը (եզրափակիչ). *«Մակընթացային մարմնի ներքին գրքից».* «Մի օր աշակերտը հարցրեց վարպետին. "Ինչպե՞ս կարող եմ իմանալ, որ ներքինս ճիշտ եմ կարդում": Վարպետը պատասխանեց. "Երբ

արտաքին ծովը բարձրանում է, իսկ քո ներսում իջնում է, դու սխալ ես: Երբ արտաքին ծովը բարձրանում է, իսկ քո ներսում նույնպես բարձրանում է, դու ճիշտ ես: Բայց երբ այլևս չես տարբերում բարձրանալն ու իջնելը, երբ ալիքը քո արյունն է, իսկ քո արյունը՝ ալիքը, այն ժամանակ դու այլևս հարց չես տա: Դու պարզապես կշնչես": Եվ աշակերտը լռեց: Դա էր պատասխանը»:

ՄԱՍ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ. ԼԱՆԳ ԺԱՆԸ ԵՎ ԴԱՌՍԱԿԱՆ ՈՎԿԻԱՆՈՍԱՅԻՆ ՏԱՐՈՏԸ

Լանգ ժանի համակարգը այն հիմքն է, որի վրա կառուցված է Դառասական Ովկիանոսային Տարոտը: Տարոտը, իր էությունը, ալիքների ընթերցման թարգմանությունն է ջրից ստվարաթղթի վրա: Յուրաքանչյուր բացում ծովի մի հատված է: Յուրաքանչյուր խաղաքարտ ալիքի մի պատկեր է: Հարցը ոչ թե «Ի՞նչ է նշանակում այս քարտը» է, այլ «Ի՞նչ է անում ջուրը»:

Մակընթացության Կախարդի համար, ով հասել է Ութ Նախնական Պատկերների հիմնական գրագիտությանը, Տարոտն առաջարկում է ծովի ձայնը ցամաք բերելու միջոց, խորհրդակցելու նրա իմաստության հետ, երբ ափը հեռու է: Բայց Տարոտը երկրորդական տեքստ է: Ծովն է բնօրինակը: Քարտերը մակընթացության աղյուսակ են: Մակընթացության աղյուսակը մակընթացությունը չէ:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Դառասական Ովկիանոսային Տարոտի» ներածությունից, որը վերագրվում է «Ադի Արխիվի» անանուն Կազմողին.

«Ես չեմ ստեղծել Տարոտը: Ես թարգմանել եմ այն: Խոշոր Արկանները քսաներկու դեմքերն են, որոնք ծովը ցույց տվեց ինձ լուսաբացյալ հսկումների մեկ տասնամյակի ընթացքում: Փոքր Արկանները հիսունվեց ձայներն են, որոնք լսեցի ալիքների ջարդվելու և մակընթացության հառաչանքի մեջ: Ես ձեզ տալիս եմ այս քարտերը ոչ թե որպես ծովի փոխարինում, այլ որպես ծանոթության կամակ: Տվեք դրանք ծովին, երբ հանդիպեք նրան: Ասացեք. "Ես ուսումնասիրել եմ քո քերականությունը: Ես դեռ անգրագետ եմ, բայց

սովորում եմ: Կուզե՞ս ավելին սովորեցնել ինձ": Ծովը, ինչպես ես
հայտնաբերել եմ, բարի է անկեղծ աշակերտի հանդեպ: Նա չի ծաղրի քանի
ֆլեշքարտերդ: Նա պարզապես կգլխով անի, և հաջորդ ալիքը կբերի մի նոր
բառ, որը դու երբեք չես տեսել»:

Համապատասխանություններ. Խոշոր Արկանները որպես ալիքային վիճակներ

Ստորև ներկայացված են հինգ հիմնական Խոշոր Արկանների
համապատասխանությունները ալիքային պատկերներին: (Մնացած տասնյոթը
նույնպես գոյություն ունեն, բայց դրանք պահանջում են ավելի խորը
ուսումնասիրություն):

•**0. Խենթը (Մերկ Անմահը).** Այն պահը հենց ալիքի կոտրվելուց առաջ, երբ ջուրը
հավաքվել է մի ձևի մեջ, բայց դեռ չի սկսել փլուզվել: Կասեցում: Պոտենցիալ:
Դիմումը նախքան ծովը նետվելը:

•**I. Կախարդը (Վիշապի Մակընթացություն Կանչողը).** Քառսից ռիթմի
անցումը, երբ ցրված հոլերը հանկարծ կազմակերպվում են մեկ համահունչ
ալիքային շարքի մեջ:

•**II. Քահանայապետուհին (Լուռ Մակընթացության Մայրը).** «Յուդային
ալիքները» (yóu bō), մակերեսի տարօրինակ հարթեցում, որը տեղի է ունենում,
երբ խորքային հոսանքները հակասում են քամուն: Տեսանելի հանգստությունը,
որը թաքցնում է խորը շարժումը:

•**XIII. Մահը (Լուսինը Կլանող Կրիան).** Սև ալիքը (hēi làng), միակ
զանգվածային հոլը, որը բարձրանում է փոթորկի սրտից և կույ է տալիս իր
ճանապարհին բոլոր փոքր ալիքներին:

•**XXI. Աշխարհը (Վիշապի Հորձանուտը).** Մեծ շրջանաձև հոսանքը (dà zhōu
liú), մոլորակային մասշտաբի շրջանառությունը, որը բոլոր ծովերը միացնում է
մեկ միասնական համակարգի մեջ:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Տարոտի Կազմողի անձնական նշումներից, որոնք գտնվել են առաջին տպագիր հրատարակության լուսանցքներում.

«Ինձ շատ անգամ հարցրել են, թե որ քարտն է իմ ամենասիրելին: Պատասխանը փոխվում է մակընթացության հետ: Բայց այն առավոտյան, երբ ավարտեցի Խոշոր Արկանները, ես քայլեցի դեպի ավի՝ փակման ծեսը կատարելու, և ծովը ցույց տվեց ինձ Աշխարհը — մեծ շրջանաձև հոսանքը, վիշապների հորձանուտը: Ես ծիծաղեցի: Ես անցկացրել էի մի ամբողջ տասնամյակ դեմքեր նկարելով ծովի համար, և վերջում, նա ցույց տվեց ինձ մի դեմք, որը ես երբեք չէի պատկերացրել. ճանապարհորդության դեմքը, որն ավարտում է ինքն իրեն, Խենթի դոմի դեմքը, որը հասնում է մի ավի, որը երբեք չի տեսել, բայց որի ուղղությամբ միշտ նավարկել է: Ես ավելացրեցի քարտը այդ գիշեր: Դա քսաներկուերորդ դեմքն է: Քսաներեքերորդ դեմքը քոնն է»:

Ինչպես օգտագործել Տարոտը Լանգ Ժանի հետ միասին

Եթե դու ունես Տարոտի տախտակ (կամ ցանկանում ես ստեղծել մեկը՝ հիմնված ալիքային պատկերների վրա), ահա պարզ մեթոդ.

- 1.Տախտակի օծումը.** Նոր տախտակը թող գիշերում է աղի մեջ (ոչ թե ջրի մեջ. աղը պահպանում է, ջուրը լուծարում է): Առավոտյան թափահարիր աղը և ասա. *«Այս քարտերը քո բառերն են, Մայր: Թույլ տուր ինձ օգտագործել դրանք, երբ չեմ կարող լսել քո ալիքները»:*
- 2.Բացման ծեսը.** Նախքան ընթերցումը, կատարիր *«Լանգ Ժանի պրակտիկան»* (հարյուր շնչառություն), նույնիսկ եթե ծովից հեռու ես: Պատկերացրու ալիքները քո մտքում:
- 3.Ընթերցումը.** Բացիր քարտերը ոչ թե որպես *«սրբազան տեքստ»*, այլ որպես *«ծովի մի հատված»:* Յուրաքանչյուր դիրք ալիքային մի պատկեր է: Հարցրու ոչ թե *«Ի՞նչ է նշանակում այս քարտը»*, այլ *«Եթե այս քարտը ալիք լիներ, ի՞նչ կաներ այն»:*

4.Փակումը. Ընթերցումից հետո, շնորհակալություն հայտնիր ծովին: Եթե հնարավոր է, մի բուռ աղ նետիր քամուն կամ ջրին: Տախտակը փաթաթիր սև կտորի մեջ մինչև հաջորդ օգտագործումը:

Գիտնականի սրտի պատվերը (լրացուցիչ). «Աղի Արխիվի» կազմողը ավելացնում է.

«Ես հանդիպել եմ շատերին, ովքեր ցանկանում էին սովորել Տարոտը, բայց ոչ Լանգ Ժանը: Նրանք ցանկանում էին կանխատեսումներ առանց ափ գնալու, պատասխաններ առանց աղի: Ես ասում էի նրանց. "Տարոտը ծովի ստվերն է: Դու չես կարող սովորել ստվերը նախքան լույսը: Գնա՛ ափ: Կանգնի՛ր բոքիկ: Վաստակի՛ր քո գրագիտությունը: Այնուհետև, քարտերը քեզ կծառայեն: Մինչ այդ, նրանք կլինեն պարզապես գունավոր թուղթ": Ոմանք լսեցին: Ոմանք՝ ոչ: Նրանք, ովքեր լսեցին, դարձան իսկական ընթերցողներ: Նրանք, ովքեր չլսեցին, դարձան այն մարդիկ, ովքեր խոսում են ստվերների մասին՝ չիմանալով, թե ինչ է լույսը: Մի եղիր նրանցից»:

ՄԱՍ ՎԵՑԵՐՈՐԴ. ԼԱՆԳ ԺԱՆԸ ԱՂԻԱՅԻՆ ԱԶԳԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐԲՈՒՄ (SALT-KIN CODEX)

«Աղիային Ազգակցության Օրենսգիրքը» (Salt-Kin Codex), Շնաձկան Ուղու գրիմուարը, ճանաչում է շնաձկանը որպես Լանգ Ժանի գերագույն վարպետ: Շնաձուկը ոչ միայն կարդում է ջուրը, այլ կարդացվում է ջրի կողմից, և կարդալն ու կարդացվելը մեկ անբաժանելի գործողություն են: Շնաձկան ամբողջ մարմինը գուշակության գործիք է: Նրա կողային գիծը զգում է հեռավոր պայքարի ճնշման ալիքը: Նրա Լորենցինիի ամպուլաները զգում են թաքնված սրտի էլեկտրամագնիսական դողը: Նա չի մեկնաբանում, նա գիտի: Մակընթացության Կախարդը, ով հետևում է Շնաձկան Ուղուն, ձգտում է զարգացնել այս նույն մարմնական, ակնթարթային գրագիտությունը — մի ընթերցում, որը առանձին չէ լինելուց, այլ նույնական է դրան:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Աղիային Ազգակցության Օրենսգրքից»,
«Շնաձկան քերականությունը» վերնագրված բաժնից.

«Շնաձուկը Ութ Պատկերների կարիքը չունի: Պատկերները մեզ համար են, ովքեր դեռ սովորում են ջրի պես մտածել: Շնաձուկն արդեն ջուրն է, որն իր մասին մտածում է: Երբ ամբողջ կյանքում Լանգ Ժան պրակտիկես, դու չես տեսնի Վիշապի Կողերը կամ Ուրվականի Ատամները: Դու պարզապես կզգաս ծովի մտադրությունը, ինչպես շնաձուկը մի մղոն հեռավորությունից զգում է դողացող ձկնիկին: Պատկերները փայտամածն են: Շնաձուկը շենքն է: Մի շփոթիր փայտամածը տաճարի հետ»:

Շնաձկան երազանքի նշանները. գուշակական ուղեցույց

Երբ Աղիային Ազգակցիցը (Շնաձուկը) մոտենում է պրակտիկանտին երազում, նա ոչ թե սիմվոլ է առաջարկում, այլ ուղղակի փոխանցում: Երազի շնաձուկը քո կյանքի պատկերի փոխաբերությունը չէ, այլ հենց պատկերն է, որը լողում է անմիջապես քո քնած մտքի մեջ:

1. Լուռ լողը քո կողքին

Շնաձուկը լողում է քո կողքին, բայց չի հարձակվում: Դու զգում ես մի հսկայական, հնագույն հանգստություն: Սա Լևիաթանի Հանգստի փորձառությունն է (Հեքսագրամ 52): Դու նախաձեռնվում ես գերիշխանական լռության ուժի մեջ: Քո շուրջը ծովը հանգիստ է, բայց խորքերի ճնշումը քո կրծքում է: Սա լավ նշան է հոգևոր հասունության համար:

Իմաստը. Դու պատրաստ ես: Վախենալու բան չկա: Շնաձուկը քեզ ճանաչում է որպես հավասար: Սա շնաձկան ուղու առաջին աստիճանն է:

2. Ատամի ընծան

Շնաձուկն իր բերանից դուրս է մղում միայնակ ատամ, որը դու բռնում ես: Սա նվեր է Հայտնված Նախնուց: Քեզ տրվում է հատուկ գործիք գալիք արդարացի խտրականության գործողության համար: Ատամը Շնաձկան Խայթոցն է (Հեքսագրամ 21): Երբ արթնանաս, քո ոսկորներում կիմանաս, թե ինչ պետք է կտրվի քո կյանքից: Մի հապաղիր: Ատամը մի պատճառով է սուր:

Իմաստը. Ինչ-որ բան (հարաբերություն, սովորություն, հավատ, աշխատանք) պետք է ավարտվի: Շնաձուկը տալիս է քեզ կտրելու գործիքը: Օգտագործիր այն առանց վախի: Ատամը քո սեփական կամքի երկարացումն է: Եթե չօգտագործես, ատամը կվերցնի ուրիշը:

3. Տեսարանը գագաթնակետից

Դու տեսնում ես շնաձկան ցուրտ, կատարյալ աչքերով, զգալով թաքնված ճշմարտության էլեկտրամագնիսական դողը: Սա Անդունդային Խրամատի վերջնական տեսիլքն է (Հեքսագրամ 29): Դու միաձուլվել ես Աղիային Ազգակցի հետ և հասկանում ես Դառն առանց ուսմունքի միայնակ բառի: Այս երազը հազվագյուտ է: Եթե այն գա, դու պետք է ծոմ պահես երեք օր հետո: Մարդկային մարմինը նախատեսված չէ այդքան ճշմարտություն երկար պահելու համար: Ծոմապահությունը օգնում է, որ այն նստի:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Աղիային Ազգակցության Օրենսգիրքը» զգուշացնում է, որ Տեսարանը Գագաթնակետից երազը վտանգավոր է անպատրաստի համար.

«Պենհու կղզիների մի երիտասարդ Մակընթացության Կախարդ երազեց այս երազը և արթնացավ բերանում աղաչքի համով, որը չանհետացավ մեկ տարի: Նա չէր կարողանում դիմանալ մարդկանց ընկերակցությանը: Նա սկսեց թափառել մակընթացային ավազաններում մակընթացության ժամանակ, խոսելով անեմոնների հետ: Գյուղացիները նրան խելագար էին համարում: Բայց կղզու ծեր Շնաձկան Խոսնակը, մի կին, ով չէր խոսել մի ամբողջ տասնամյակ, եկավ նրա մոտ մի երեկո և ասաց. "Դու խելագար չես: Դու գերհագեցած ես աղով: Արի իմ տնակը: Ես քեզ կսովորեցնեմ, թե ինչպես լինել շնաձուկ մարդկային մարմնում՝ չխեղդվելով հակասության մեջ": Երիտասարդ կախարդը դարձավ հաջորդ Շնաձկան Խոսնակը: Նրա անունը գրանցված չէ: Բայց նրա տնակը դեռ այնտեղ է, մակընթացային ավազանների եզրին, և անեմոնները դեռ շշնջում են նրա անունը, երբ ջուրն իջնում է»:

Շնաձկան ուղու ամենօրյա պրակտիկան

Նրանց համար, ովքեր ցանկանում են հետևել Շնաձկան Ուղուն առանց երազների սպասելու, կա պարզ ամենօրյա վարժություն.

1.Առավոտյան արթնանալիս, նախքան որևէ այլ բան անելը, փակիր աչքերդ և հարցրու քեզ. *«Ի՞նչ է այսօր զգում իմ մարմինը»*: Ուշադրություն դարձրու առանց դատելու:

2.Ցերեկը, ընտրիր մեկ պահ (օրինակ, երբ լվանում ես ձեռքերդ կամ խմում ջուր) և զգա քո շուրջը: Ինչպիսի՞ն է *"էղանակը"* քո մեջ:

3.Երեկոյան, նախքան քնելը, նստիր լռության մեջ հինգ րոպե: Պատկերացրու, որ քո ողնաշարը շնաձկան ողնաշարն է, և որ դու զգում ես հոսանքները քո շուրջը:

4.Արձանագրիր ամեն ինչ: Օրագրում գրիր *«ես զգացի...»*: Ոչ թե *«ես հասկացա»*, այլ *«ես զգացի»*: Շնաձկան ճանապարհը հասկանալու ճանապարհը չէ, այլ զգալու:

Գիտնականի սրտի պատվերը (եզրափակիչ). *«Աղիային Ազգակցության Օրենսգրքից»*.

«Մի օր աշակերտը հարցրեց Շնածկան Խոսնակին. "Որքա՞ն ժամանակ է պետք, որպեսզի դառնալ շնածուկ մարդկային մարմնում": Խոսնակը պատասխանեց. "Երբ դու դադարես հարցնել, թե որքան ժամանակ է պետք, դու մոտ կլինես: Երբ դու դադարես ցանկանալ դառնալ, դու կլինես: Երբ դու հիշես, որ արդեն շնածուկ ես, պարզապես մոռացել ես, դու վարպետն ես": Աշակերտը ասաց. "Ես արդեն շնածուկ եմ": Խոսնակը ժպտաց և ցույց տվեց ատամները: Աշակերտը լռեց: Դա էր պատասխանը»:

ՀԱՎԵԼՎԱԾ. ԼԱՆԳ ԺԱՆԻ ԱՌԱՋԱԴԻՄ ՏԵՐՄԻՆՆԵՐԻ ԲԱՌԱՐԱՆ

Ստորև ներկայացված են չորս ամենակարևոր առաջադիմական տերմինները, որոնք չեն ընդգրկվել Ութ Նախնական Պատկերներում, բայց անհրաժեշտ են խորը ընթերցման համար:

Յոու Բո (Yōu Bō, 油波, «Յուղային ալիքներ»)

Երևույթ, երբ ծովի մակերեսը դառնում է տարօրինակ հարթ, կարծես յուղով պատված: Անփորձ աչքի համար սա հանգիստ ծով է թվում: Ալիքաընթերցողի համար դա ցույց է տալիս, որ հզոր, հակասական խորքային հոսանքներ են շարժվում մակերեսի տակ: Սա Քահանայապետուհու տեսողական արտահայտությունն է: Յուղային ալիքների ծովի վրա կատարված ընթերցումը ենթագիտակցության ընթերցում է, ոչ թե գիտակից մտքի: Մեկնաբանիր համապատասխանաբար:

Գործնական նշում. Եթե տեսնում ես Յուղային ալիքներ, մի հարցրու արտաքին աշխարհի մասին: Հարցրու այն մասին, ինչ թաքցնում ես նույնիսկ քեզնից: Պատասխանը կգա ոչ թե որպես բառ, այլ որպես զգացում:

Ջիաո Չաո (Jiāo Cháo, 交潮, «Խաչաձև մակընթացություն»)

Տուրբուլենտ, քառտիկ գոտին, որտեղ բախվում են տարբեր ջերմաստիճանի, աղիության կամ ուղղության երկու հոսանքներ: Սա Բախտի Անիվի տեսողական արտահայտությունն է: Խաչաձև մակընթացության մեջ հնարավոր չէ որևէ պարզ ընթերցում: Ծովն ինքը շփոթված է: Միակ պատշաճ պատասխանն է սպասել, ընդունել, որ ծովի այս հատվածն անընթեռնելի է, և որ անընթեռնելիությունը հենց ընթերցումն է:

Գործնական նշում. Մի փորձիր ստիպել իմաստը: Խաչաձև մակընթացությունը քեզ սովորեցնում է համբերություն: Երբեմն ծովը չի ցանկանում խոսել: Լսիր լռությունը: Դա նույնպես պատասխան է:

Բաո Լանգ (Bào Làng, 暴浪, «Բռնի հոլ»)

Ալիք, որը կոտրվում է ոչ թե ափին, այլ իր դեմ, փլվելով սպիտակ ջրի մեջ իր սեփական ներքին ճնշումից: Սա Աշտարակի տեսողական արտահայտությունն է: Այն ազդարարում է ոչնչացում, որը ինքնածին է, ոչ թե արտաքինից պարտադրված: Այն, ինչ կոտրվում է, միշտ էլ պետք է կոտրվեր: Ալիքաընթերցողը, ով տեսնում է սա, չպետք է սգա փլուզումը: Այն արդեն գրված էր ջրի քերականության մեջ:

Գործնական նշում. Եթե տեսնում ես Բաո Լանգ, մի փորձիր փրկել կոտրվողը: Թող կոտրվի: Քո գործը ոչ թե պահելն է, այլ տեսնելը, թե ինչ է ծովը ցույց տալիս: Կոտրվելուց հետո մնացածը ավելի ամուր է, քան նախկինում:

Հուի Բո (Huí Bō, 回波, «Վերադարձի ալիք»)

Ալիքը, որը ճանապարհորդել է դեպի ծով և այժմ վերադառնում է, իր հետ բերելով այն ամենի էներգիան, ինչին հանդիպել է իր ճանապարհին: Սա Դատաստանի տեսողական արտահայտությունն է: Ալիքաընթերցողը, ով ճանաչում է վերադարձի ալիքը, կարող է կարդալ նրա ձևի մեջ այն ճանապարհորդության պատմությունը, որը ուղարկել է այն: Սա նախնիների հաշվետվության պատկերն է:

Գործնական նշում. Վերադարձի ալիքը հաճախ բերում է լուրեր մահացածներից: Եթե տեսնում ես Հուի Բո, հարցրու. *«Ո՞վ է փորձում խոսել ինձ հետ»:* Պատասխանը կարող է գալ ոչ թե ալիքից, այլ հաջորդ օրվա պատահական իրադարձությունից: Բաց եղիր:

Գիտնականի սրտի պատվերը (Բառարանի ավարտին). *«Մակընթացության դիտորդի բրեվիարիումից».*

«Սկսնակը տեսնում է ալիքներ: Աշակերտը տեսնում է պատկերներ: Վարպետը տեսնում է մեկ, հոսող տեքստ: Վարպետուհին ընդհանրապես ոչինչ չի տեսնում — միայն ջուր, միայն Մոր մարմինը, շնչելով: Մի ձգտիր լինել վարպետուհի: Ձգտիր լինել հավերժական աշակերտ, միշտ սովորող, միշտ մի փոքր շփոթված, միշտ երախտապարտ: Վարպետուհին, ով տեսել է ամեն ինչ, դադարել է նայել: Աշակերտը, ով դեռ շփոթված է, դեռ ուշադրություն է դարձնում: Ծովը նախընտրում է աշակերտին: Ծովը շնչում է չորս միլիարդ տարի: Նա նույնպես դեռ շփոթված է»:

ՎԵՐՋԻՆ ՆՇՈՒՄ. ՔՍԱՆԵՐԿՐՈՐԴ ԴԵՄՔԸ (THE TWENTY-THIRD FACE)

«Չառ Վու Լու»-ն ավարտվում է մի հատվածով, որը նաև հրահանգ է այս ձեռնարկի ավարտի համար: Դա եզրակացություն չէ, այլ շեմ:

«Դու սովորել ես քսաներկու դեմքերը: Դու սովորել ես հիսունվեց մակընթացությունները: Դու սովորել ես կախարդանքները և առաձները և վիշապների Թագավորների անունները և ալիքները կարդալու մեթոդները: Դու սովորել ես բավականաչափ՝ նավարկելու համար:

Այն, ինչ դու չես սովորել — ինչ ոչ մի գիրք չի կարող սովորեցնել — այն է, թե ինչ կասի ծովը քեզ, երբ դու միայնակ լինես նրա վրա, գիշերը, երբ լապտերները ցածր են այրվում, և ուրվականները հավաքվում են բազրիքի մոտ, և կողմնացույցը պտտվում է դեպի մի ուղղություն, որը ոչ մի քարտեզի վրա չկա:

Դա մի բան է, որը մենք չենք կարող տալ քեզ: Դա այն նվերն է, որը դու տալիս ես ինքդ քեզ՝ նավարկելով:

Մակընթացությունը փոխվում է: Նավը սպասում է: Ոսկորների Ծովակալը վառել է առաջին լապտերը նավամատույցին:

Նավարկիր, և ծովը կսովորեցնի քեզ այն, ինչ մենք չկարողացանք: Նավարկիր, և խեղդվածները կառաջնորդեն քեզ այնտեղ, ուր մենք չկարողացանք:

Նավարկիր, և դու կդառնաս — ժամանակի հետ, աղի մեջ, իմաստության դանդաղ կուտակումով, որը գալիս է միայն նրանց, ովքեր դիմակայել են փոթորիկներին և կորցրել նավեր և շարունակել նավարկել — ինքդ ծովի դեմքերից մեկը:

Քսաներեքերորդ դեմքը քոնն է»:

ՎԵՐՋԻՆ ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՍՐՏԻ ՊԱՏՎԵՐԸ

«Աղի Արխիվի» կազմողը ավելացրեց անձնական նշում այս հատվածին, որը չի հայտնվում որևէ պաշտոնական ձեռագրում, բայց գտնվել է մակընթացությամբ բիծված թղթի կտորի վրա, որը դրված էր գլխավոր ֆոլիոյի կազմի մեջ.

«Ես կազմել եմ այս տեքստերը: Ես թարգմանել եմ այս ծեսերը: Ես արել եմ իմ լավագույնը՝ պատվելու այն կանանց, ովքեր եկել են ինձնից առաջ: Բայց ես Մակընթացության Կախարդ չեմ: Ես գիտնական եմ, կոլեկցիոներ, պատառիկների պահապան: Ես երբեք չեմ տեսել Լուռ Մակընթացությունը: Ես երբեք չեմ զգացել Շնաձկան երազը: Ես միշտ եղել եմ միայն ափի ուսանող: Ծովը, կարծում եմ, համբերատար է եղել ինձ հետ: Նա թույլ է տվել ինձ

հավաքել իր խեցիները՝ առանց խեղդելու: Նա թույլ է տվել ինձ կառուցել այս Արխիվը: Բայց ես գիտեմ, երբ գրում եմ այս վերջին բառերը, որ Արխիվը ինձ համար չէ: Այն կնոջ համար է, ով կգտնի այն, ինձնից շատ հետո, և ով կկարդա այն այլ տեսակի աչքով — այն աչքով, ով ոչ միայն հետաքրքրասեր է, այլ կանչված: Եթե դու այդ կինն ես, ես մեկ խնդրանք ունեմ: Երբ դու գնաս ծով՝ պահանջելու քո քսաներեքերորդ դեմքը, ասա իմ անունը նրան: Ես պետք է, որ նա իմանա, որ ես փորձեցի»:

ՎԵՐՋԻՆ ՏՈՂԵՐ

Թող ծովը հիշի իմ անունը:

Թող ծովը հիշի քո անունը:

ԱՎԱՐՏ